

Η ΟΝΕ πρέπει να εμπλουτιστεί με οικονομική πολιτική

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΖΑΚΗΣ: Η απόφαση για την Κύπρο προκάλεσε σύγχυση στον Ευρωπαϊκό καταθέτη

Αν δεν συσπειρωθούμε και αντιταχθούμε στα φαινόμενα όπως είναι η υπερβολική παρουσία των αγορών στην καθημερινή ζωή μας, δεν θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και η μόνη λύση είναι η Ευρώπη, επισημαίνει ο Χρήστος Ροζάκης, ομότιμος καθηγητής Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών, πρόεδρος του Διοικητικού Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Ευρώπης, τέως αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και τέως υπουργός. Η ατομική ιδιοκτησία επισημαίνει είναι ένα σχετικό δικαίωμα, το οποίο είναι αντικείμενο εξισορρόπησης ανάμεσα στο δημόσιο συμφέρον και μας προτρέπει να τηρήσουμε αυτά που έχουν συμφωνηθεί στο Μνημόνιο.

«Η ατομική ιδιοκτησία στη δίνη της οικονομικής κρίσης και οι θεσμικές εγγυήσεις της ΕΣΔΑ», ήταν η ημερίδα που οργάνωσε το Τμήμα Νομικής του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου. Μπορεί να διασφαλιστεί η ατομική ιδιοκτησία; Η ατομική ιδιοκτησία μετεξελίχθηκε σε θεμελιώδες δικαίωμα του ανθρώπου. Πριν από 50-60 χρόνια στις συζητήσεις που είχα γίνει στην Ευρώπη για την κατοχύρωση του δικαιώματος ιδιοκτησίας υπήρχαν και αντιφρονούντες, οι βόρειες ευρωπαϊκές χώρες δεν είχαν δεχτεί να ενταχθεί μέσα στη Σύμβαση το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Είχε προσκολληθεί στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση με ένα πρόσθετο πρωτόκολλο που ακολούθησε την κυρίως Σύμβαση και αφού κάμφθηκαν οι αντιρρήσεις κάποιων κρατών που δεν ήθελαν να το δουν ως ατομικό δικαίωμα. Ακόμα και όταν έγινε το πρωτόκολλο, για χρόνια ορισμένα κράτη δεν δέχονταν να το επικυρώσουν.

«Γιατί; Είχαν αντίρρηση να θεωρηθεί η ιδιοκτησία ως θεμελιώδες δικαίωμα το οποίο να εξισορροπείται με το δικαίωμα στη ζωή, την ελεύθερη έκφραση κ.λπ. Με την πάροδο του χρόνου κι όσο αυξανόταν ο οικονομικός συνδυασμός που στριζίζονταν στην ιδιωτική ιδιοκτησία, έγινε γενικότερα αποδεκτή. Στη φάση του νεοφιλελευθερισμού που περνά σήμερα η ανθρωπότητα, αυτό το δικαίωμα έχει αποκτήσει μια βαρύτητα πολύ μεγαλύτερη.

Η εξαθλίωση στην Ελλάδα δεν είναι ευθύνη μόνο όσων επέβαλαν τα μέτρα λιτότητας

«Με την οικονομική κρίση και με τις βόρειες χώρες πάλι να πρωτοστατούν, αυτή η βαρύτητα αρχίζει να γίνεται, το είδαμε με το κούρεμα των καταθέσεων στην Κύπρο. Αυτό που λέτε δείχνει ότι παρ' όλα αυτά είναι ένα σχετικό δικαίωμα, το οποίο είναι αντικείμενο εξισορρόπησης ανάμεσα στο δημόσιο συμφέρον, το οποίο μπορεί να ελέγχει κι ως ένα βαθμό να προσδιορίζει την έκθεση του δικαιώματος. Στα περισσότερα συντάγματα διαπιστώνει κανείς ότι η αφαιρεση του περιουσιακού στοιχείου έχει ορισμένες προϋποθέσεις. Πρέπει να αποδεικνύει την ύπαρξη του δημοσίου συμφέροντος, να εκπληρωθεί σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα και να υπάρχει αποζημίωση. Υπάρχει η δυνατότητα αφαιρέσεως του περιουσιακού στοιχείου που σημαίνει ότι δεν είναι ιερό. Μπορεί να το αφαιρέσεις κάτω από προϋποθέσεις με αποζημίωση.

«Στο κούρεμα των καταθέσεων δεν έχουν εκπληρωθεί αυτές οι προϋποθέσεις; Μεταφέρω αυτό που ισχυρίζεστε ως λογική αρχή που οδήγησε στο κούρεμα, ότι ο καταθέτης δίνει σε ένα τρίτο νομικό πρόσωπο την περιουσία του με την προοπτική ενός κέρδους και δέχεται παράλληλα τον κίνδυνο ότι η τράπεζα ίσως για κάποιο λόγο να μην μπορέσει να ανταποκριθεί στην υποχρέωσή της να επιστρέψει το ποσό αυτό στον καταθέτη.

«Αυτό δεν το ήξερε ο κόσμος που κατέθετε τα λεφτά του στην τράπεζα, γι' αυτό πολλοί έχουν καταφύγει στα δικαστήρια. Υπάρχει θέμα νομικό; Βεβαίως υπάρχει νομικό θέμα, αλλά μου είναι δύσκολο να σας πω πώς ο τοπικός δικαστής θα απαντήσει σε αυτό το ερώτημα. Εκείνος που εφεύρε τη λογική του κούρεματος των τραπεζών θεωρώ ότι υπάρχουν δύο εναλλακτικές λύσεις: ή να αφαιρέσει τις τράπεζες

Όσα συμφωνήθηκαν με την Τρόικα πρέπει να τηρηθούν

«Θα έπρεπε και εμείς να είχαμε λάβει μόνοι μας τα μέτρα για να μην έλθει η Τρόικα, τώρα τι πρέπει να προσέξουμε; Πρέπει οπωσδήποτε να τηρηθούν αυτά που έχουν συμφωνηθεί.

«Έχει πληγεί το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα, ζούμε με περιορισμούς, εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσαμε να πετύχουμε τους αριθμούς που μπήκαν στο Μνημόνιο λόγω ύφεσης. Έχετε απόλυτο δίκαιο και είναι βέβαιο ότι η κατάδειξη ενός πολύ σημαντικού τομέα της οικονομίας σας θα έχει γενικότερες επιπτώσεις. Η ανάπτυξη δεν αποκλείεται παρ' όλα αυτά, με διαφορετικούς τρόπους από όσους ξέραμε, θα οδηγήσει σε μια εξυγίανση που είμαι βέβαιος ότι θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των αγορών, αλλά όχι αύ-

ριο. Τα πρώτα δείγματα που έχουμε στην Ελλάδα αυτής της πολιτικής που έχει καταρθεί από παντού, είναι θετικά. «Μετά από 4 χρόνια; Που δεν κάναμε τίποτα. Η πραγματική εντατικοποίηση των μέτρων είναι πολύ πρόσφατη και τώρα ουσιαστικά αρχίζει να ξεπερνάει το απόλυτο της κρίσης. Είχαμε πριν από λίγες μέρες ένα πρωτογενές πλεόνασμα, η έκθεση Φιτς μας αναβαθμίζει με μια προοπτική να βγούμε στις αγορές το 2014. Αυτό είναι μια μικρή αισιοδοξία. «Βέβαια ο κοσμάκης δεν το έχει νιώσει. Ναι, επειδή υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας που μπορεί να καταπολεμηθεί με την ανάπτυξη και επαναδραστηριοποίηση της οικονομίας σε ορισμένους τομείς και προς τα εκεί καταβάλλονται τώρα ορισμένες προσπάθειες.

να καταρρεύσουν ή μέσα από ένα μηχανισμό να διαμορφωθεί η θέση του καταθέτη ώστε να ικανοποιηθεί μερικώς, με τις 100.000 ευρώ ως μέγιστο εγγύηση. Είναι πρωτοφανές ιστορικά και αλλάζει πια τη νοοτροπία γύρω από το θέμα των καταθέσεων.

«Υπάρχει μια αβεβαιότητα πλέον. Βεβαίως, το κακό που προκαλεί αυτή η εξέλιξη είναι ότι δεν κλονίζει μόνο την πίστη των Κυπρίων γύρω από το τραπεζικό του σύστημα, δημιουργεί και μια γενικότερη σύγχυση στον Ευρωπαϊκό καταθέτη, ανατρέπει μια πολυχρόνια πρακτική όπου η κατάθεση ήταν το χρήμα στην τσέπη σου, τώρα δεν είναι ούτε καν αυτό.

«Πολλοί θα καταφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων. Δεν μπορεί να προβλέψω τι θα αποφασίσει το δικαστήριο μετά από μερικά χρόνια. Μπορώ να πω ότι αυτό που θα έχει μπροστά του το δικαστήριο είναι αυτό που σας είπα πιο πάνω, την εξισορρόπηση των συμφερόντων ανάμεσα στο ατομικό και το δημόσιο, επειδή το δικαίωμα στην ιδιοκτησία είναι σχετικό δικαίωμα. Η δική μου αίσθηση κρίνοντας από παλαιότερες υποθέσεις ανάλογης μορφής, το πιθανότερο λόγω της γενικότερης ευρωπαϊκής οικονομικής κρίσης και λόγω της ευαισθησίας που έχει ένας ευρωπαϊκός θεσμός απέναντι σε αποφάσεις ευρωπαϊκού χαρακτήρα, η πιθανότητα να απορρίψει παρά να δεχτεί είναι πολύ μεγάλη.

«Η επιστροφή στην εμπάθυνση είναι η διεξόδος από την κρίση στην ΕΕ; Ναι, και νομίζω ότι βαθμιαία αντιλαμβάνονται πως η εγκατάλειψη της εμπάθυνσης σημαίνει κυρίως επιστροφή στην διακυβερνητική λογική της ΕΕ όπου τα κράτη αποφασίζουν για τη μείζονα πολιτική εξέλιξη. Τουλάχιστο οι νότιοι του έχουν καταλάβει απόλυτα, διότι δούλεψε εις βάρος

τους το διακυβερνητικό φαινόμενο. Αν έχεις μια ομάδα κρατών που αποφασίζει για ένα θέμα, είναι τα κράτη εκείνα που έχουν συνήθως τη μεγαλύτερη οικονομική ισχύ που επιβάλλουν την άποψή τους. Αν έχεις ένα κοινοτικό φαινόμενο, δηλαδή μια υπερεθνική οργάνωση, όπου ο αποφασιστικός παράγοντας δεν είναι τα κράτη – μέλη αλλά τα όργανα, είτε αυτό λέγεται Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είτε Επιτροπή είτε ΕΔΔΑ, αυτά αν μπορούν μόνο τους να αποφασίζουν, να δίνουν τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές, τότε έχεις μεγαλύτερες εγγυήσεις αντικειμενικών λύσεων. Αν το αφήσεις στα κράτη, επικρατεί ο ισχυρός και αυτό είναι το σημερινό φαινόμενο από το οποίο πρέπει να απεγκλωβιστούμε. Να γυρίσουμε δηλαδή στην υπερεθνικότητα ούτως ώστε να έχουμε τουλάχιστον μια σχετική αντικειμενικότητα ως προς τις μεγάλες αποφάσεις που παίρνουμε.

«Η Συνθήκη της Λισαβόνας προνοεί αυτό το πράγμα; Όχι απαραίτητα, αλλά αυξάνει την ισχύ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Χρειάζεται πρώτα από όλα να ξεκινήσουμε από ένα τομέα και αυτός είναι της οικονομικής πολιτικής, δηλαδή, η ΟΝΕ πρέπει να εμπλουτιστεί με οικονομική πολιτική.

«Διότι κάναμε νομισματική ένωση χωρίς οικονομική και αυτή πληρώνουμε. Θα υπάρξει ευρώ σε ένα χρόνο ή θα είναι μόνο αυτό της Γερμανίας και των ισχυρών του βορρά; Θα υπάρξει ευρώ σε ένα χρόνο, η τάση είναι προς αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή δημοσιονομική πολιτική. Ο έλεγχος των τραπεζών στον οποίο αντιδρούν αυτή τη στιγμή οι Γερμανοί, δεν σημαίνει ότι δεν θα οριστικοποιηθεί κάποια δεδομένη στιγμή, ή ο κεντρικός έλεγχος. Έχουμε όμως αναρωτηθεί. Κύπριοι και Έλληνες, αν είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε τέτοιου εί-

δους παρέμβαση; «Θα ισχυριστούμε ότι χάνουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα; Ναι, όταν έλθει η κρίσιμη στιγμή που θα μας πουν ότι ένα κεντρικό όργανο θα ελέγχει τους προϋπολογισμούς μας, τα έξοδά μας, τις τράπεζές μας, τι θα γίνει τότε; Είμαστε βέβαιοι ότι το θέλουμε; Ας αναρωτηθούμε. Εγώ δεν έχω απάντηση.

«Κάποιοι θεωρούν ότι πρέπει να εξετασούμε την επιλογή εκτός Μνημονίου, βλέποντας την εμπειρία της Ελλάδας. Υπάρχει άλλη επιλογή; Θα μπορούσα να δεχτώ ότι μια κυβερνήση σε μια δεδομένη ιστορική στιγμή και φυσικά κάτω από την πίεση των αναγκών της, κάνει ένα λάθος, δεν μπορεί να το κάνουν τέσσερις κυβερνήσεις, δεν μπορεί να το κάνουν δυο ακόμα κυβερνήσεις που ακόμα δεν βρίσκονται στο Μνημόνιο, η Ισπανία και η Ιταλία. Για την Ελλάδα έχουν περάσει 4 χρόνια, ανάλογα χρόνια στην περίπτωση της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας, όλα αυτά τα χρόνια δεν υπήρξε καμία αξιόπιστη συνολική πρόταση εξόδου, το μόνο που υπήρξε, που είναι από τα μεγάλα μειονεκτικότερα των Μνημονίων, είναι η απουσία μέτρων για την ανάκαμψη και την επαναδραστηριοποίηση της κοινωνίας στην κατεύθυνση της ανάπτυξης. Βεβαίως υπάρχει η σοκολάτα που λέει ότι ανάπτυξη δεν μπορεί να έχεις χωρίς μια συγκεκριμένη δημοσιονομική πολιτική αυστηροποίησης των μεγεθών λειτουργίας της οικονομίας σας διότι είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να φτάσουμε εκεί. Δικαίως η Κύπρος αυτή την στιγμή βλέπει μόνο την κοινωνική πλευρά διότι βρίσκεται στα πρώτα βήματα. Η Ιρλανδία πέτυχε να φτάσει σε ένα επίπεδο που ήταν πριν από τη μεγάλη κρίση και η Πορτογαλία επιστρέφει στις αγορές.

«Μέχρι τώρα είδαμε ότι με τα μέτρα του Μνημο-

Η Τουρκία δεν μπορεί να παρεμποδίσει την αξιοποίηση του φυσικού αερίου

«Η ύπαρξη υδρογονανθράκων είναι η ελπίδα για την Κύπρο; Φυσικά, αλλά κανείς δεν πρέπει να αποδίδει μια σημασία δυσανάλογη από την πραγματικότητα. Οι χώρες που έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους ή την οικονομική δραστηριότητά τους σε αυτό το φυσικό δεδομένο ήδη έχουν αρχίσει να μετακινούνται σε προσπάθειες να απαλλαγούν από την αποκλειστική αυτή dependence, διότι γνωρίζουν ότι αυτό θα κρατήσει μόνο μερικά χρόνια. Άρα δεν πρέπει αυτό το ενδεχόμενο να μας οδηγήσει στην αντίληψη ότι σωθήκαμε. Θα σωθούμε κυρίως με τη δική μας εργασία, με την εντατικοποίηση των προσπαθειών μας σε τομείς εκτός αυτού του χώρου, που έχουν μονιμότητα και βεβαιότητα.

«Ακούγεται έντονα πως αν δεν λυθεί το Κυπριακό η Τουρκία δεν θα μας αφήσει να αξιοποιήσουμε το φυσικό μας πλούτο. Είμαι κατηγορηματικός ότι η Τουρκία δεν μπορεί να σταματήσει την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων διότι αυτή την στιγμή η περιοχή την οποία εσείς εξερευνάτε και σύντομα θα εκμεταλλευτείτε. Είναι σε μια γεωγραφική περιοχή όπου η δυνατότητα διεξόδου της Τουρκίας με νόμιμα μέσα είναι αδύνατη. Η περιοχή νοτιώς της Κύπρου, το οικόπεδο 12 κλπ είναι περιοχές όπου στη βάση του δικαίου, δεν είναι δυνατόν η Τουρκία να έχει δικαιώματα.

«Υπάρχουν τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων. Εδώ υπάρχει μια αντίφαση στο

επιχείρημα της Τουρκίας, διότι αν η βόρεια Κύπρος είναι «κράτος» το οποίο έχουν αναγνωρίσει, δεν υπάρχει η δυνατότητα να διεκδικήσει την ΑΟΖ μιας άλλης χώρας. Αν δεχτούμε ότι δεν είναι κράτος αλλά κοινότητα, τότε η απάντηση θα είναι ότι εφόσον δημιουργηθεί ένα ομόσπονδο ενιαίο κράτος, οι Τουρκοκύπριοι θα δικαιούνται αναλογικά με τους Ελληνοκύπριους τα δικαιώματά τους.

«Όταν Ελλάδα και Κύπρος βρίσκονται στο Μνημόνιο είναι αποδυναμωμένες εθνικά; Σίγουρα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλειφτεί κάθε προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού. Πιστεύω ότι οι πολιτικές ηγεσίες και των δυο χωρών, αλλά και τα άλλα μέσα ελέγχου των πολιτικών αποφάσεων, δεν θα οδηγηθούν σε μια καταστροφική λύση επειδή συμβαίνει να έχουμε μια μείζον αδιανόητο.

Εκείνο που δυσκολεύει τα πράγματα δεν είναι τόσο η οικονομική μας αδυναμία που πιθανόν να μας οδηγήσει σε μια κακή λύση, αλλά το κύρος των δυο χωρών στην Ευρώπη, το οποίο είναι μειωταλλευτείτε. Είναι σε μια γεωγραφική περιοχή όπου η δυνατότητα διεξόδου της Τουρκίας με νόμιμα μέσα είναι αδύνατη. Η περιοχή νοτιώς της Κύπρου, το οικόπεδο 12 κλπ είναι περιοχές όπου στη βάση του δικαίου, δεν είναι δυνατόν η Τουρκία να έχει δικαιώματα.

«Ναι, αλλά στην Κύπρο τώρα επιβλήθηκαν, δεν ξέρουμε αν θα έλθει δεύτερο ή τρίτο Μνημόνιο. Αν εμείς φτάσαμε στην εξαθλίωση, δεν οφείλονται μόνο στα μέτρα, αλλά στον τρόπο με τον οποίο δεν εφαρμόσαμε τα μέτρα. Αν κοιτάξετε τις πρώτες στιγμές των σχέσεων μας με την Τρόικα θα δείτε ότι το επικεντρώ τον ενδιαφέροντός τους ήταν ένα τρίπτυχο: αποκρατικοποιήσεις, εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης και το θέμα της φοροδιαφυγής. Η διοικητική μεταρρύθμιση και τα συναγόμενα των άλλων δυο, θα επέφεραν διαφοροποιήσεις που θα έπλητταν ορισμένα κοινωνικά στρώματα. Το να μην εφαρμόσουμε αυτά τα μέτρα εγκαίρως και αντιθέτως να αφήσουμε τα πράγματα να χειροτερεύουν από μέρα σε μέρα, οδήγησε σε μια μετακίνηση των προτεραιοτήτων της Τρόικας προς την κατεύθυνση να κάνουμε τα εύκολα, να πιάσουμε το φορολογούμενο, να κτυπήσουμε τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους. Βεβαίως υπάρχει εξαθλίωση, αλλά δεν είναι αποκλειστικά ευθύνη εκείνων που υπέδειξαν τα μέτρα τα οποία σε κάθε περίπτωση έπρεπε να είχαν ληφθεί από πριν, χωρίς την παρέμβαση της Τρόικας.

Η κυριότητα της γης από ιδιώτες δεν δημιουργεί κυριαρχία

«Ήσασαν αντιπρόεδρος του ΕΑΔΑ όταν αποφασίστηκε ο Ε/κ να προσφεύγουν ενώπιον της «Επιτροπής Αποζημιώσεων» στα κατεχόμενα για το θέμα της διεκδίκησης των περιουσιών τους. Ήταν μια μεγάλη νίκη της Τουρκίας; Ήταν νίκη γιατί ουσιαστικά κατεδάφισε μια νομολογία που είχε διαμορφώσει η Λοιζίδου, η οποία καθόριζε να πάρει μια σοβαρή αποζημίωση και να διατηρήσει ακεραιότητα την ιδιοκτησία της. Στην περίπτωση δυστυχώς των υποθέσεων που ακολούθησαν, υπήρξε μια βαθμιαία υπονόμευση της Λοιζίδου.

«Από δικά μας λάθη; Είναι πολλοί οι λόγοι. Το δικαστήριο είχε να αντιμετωπίσει μια μαζικότητα προσφυγών που προέρχονταν από πολλές χώρες, όχι μόνο από την Κύπρο, και επειδή το σύστημα του Στρασβούργου είναι επικουρικό σύστημα προστασίας, πάντα έδινε σημασία στο πώς θα μπορέσει ο εσωτερικός παράγοντας να επιλύ-

σει μόνος του τα προβλήματά του χωρίς τη δική του παρέμβαση, γιατί το λέει η Σύμβαση. Οι περιπτώσεις των διεκδικήσεων των περιουσιών στην κατεχόμενη Κύπρο συνέπιπταν με τη φάση που το δικαστήριο έφτασε στα όριά του. Και όταν παρουσιάστηκε η Τουρκία με ένα ένδοκο μέσο και υποστήριξε ότι ικανοποιεί τα αιτήματα των Ελληνοκυπρίων, το Δικαστήριο στην αρχή το απέρριψε για διαδικαστικούς λόγους, θεωρώντας ότι δεν είναι αποτελεσματικό. Έκανε όμως ένα κρίσιμο λάθος, υπέδειξε στην Τουρκία ποιο δεν θα ήταν αναποτελεσματικό, της είπε τι να κάνει και το έκανε. Όταν ήλθε η υπόθεση του Δημόπουλου στην ευρεία σύνθεση, έχοντας προσαρμοστεί η Τουρκία στις απαιτήσεις που το Δικαστήριο της είχε υποδείξει, εκεί έγινε η καμπί.

«Δημιουργεί τεράστια προβλήματα, με κίνδυνο αν κάποια στιγμή

λυθεί το Κυπριακό να μην υπάρχει γη να επανενωθεί; Έχετε δίκαιο ότι δημιουργεί τεράστια προβλήματα. Από πλευράς δικαίου η κυριότητα της γης από ιδιώτες δεν δημιουργεί κυριαρχία.

«Αν προσφύγουν πολλοί Ελληνοκύπριοι και πάρουν αποζημίωση παραχωρώντας την ιδιοκτησία, δεν αλλάζει τα δεδομένα; Βεβαίως, αλλά δεν δημιουργεί από μόνη της κυριαρχία αυτή η εξέλιξη. Πάρτε για παράδειγμα την Κυανή Ακτή. Αν υποθέσουμε ότι το σύνολο της αγοράσει από Ρώσους, δεν γίνεται Ρωσία, παραμένει Γαλλία. Στην περίπτωση της Κύπρου έχει μια ιδιαίτερη βαρύτητα, εδραση την τουρκοποιημένη τοπική παρουσία στην περιοχή.

«Τη δικαιοσύνη; Όχι απαραίτητα, διότι αν υπάρξει λύση και σπληνική στη δικαιοσύνη αλλά ταυτόχρονα και διεδαφική ομοσπονδία, όπου στο βορρά θα είναι οι Τουρκοκύπριοι και στο νότιο οι Ελληνοκύπριοι,

τότε το γεγονός ότι δημιουργήθηκε νομιμότητα στην κτίση οικοπέδων στο βορρά, δεν σημαίνει ότι θα πληγεί η ομοσπονδία. Δεν νομίζω ότι θα καταλήξουμε να αποκτήσει το σύνολο των περιουσιών του βορρά η τουρκοκυπριακή κοινότητα.

«Το ΕΑΔΑ έβγαλε αποφάσεις που η Τουρκία δεν εφάρμοσε. Ως γενικό κανόνα παρατηρούμε ότι υπάρχουν τεράστιες καθυστερήσεις από πολλές χώρες, αλλά πλήρη απαξίωση των αποφάσεων δεν έχουμε, διότι θα είχε διαλυθεί και το Δικαστήριο. Κατά το 98% εφαρμόζονται οι αποφάσεις και από τη μεριά της Τουρκίας, με καθυστερήσεις, δυσφορίες, αλλά εφαρμόζονται.

«Πού βρίσκεται η διακρατική προσφυγή; Είναι ακόμα εκκρεμής, καθυστερήσει η Κύπρος να ζητήσει αποζημίωση, είναι τώρα υπό εκδίκαση, μετά από 12-13 χρόνια. Μπορεί να δούμε κάτι θετικό.

€76.49

ΜΕΣΩ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ΓΙΑ ΕΞΙ ΜΗΝΕΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΚΑΛΟΙ ΟΔΗΓΟΙ

Ασφάλεια για ένα Οδηγό, χωρίς βαθμούς ποινής ή απαιτήσεις με αποδεδειγμένη εμπειρία οδήγησης 10 χρόνια, κάτω των 70 ετών, για όχημα 1600 κυβικά, Έναντι Τρίτου.

Διατίθεται μέσω διαδικτύου, www.GanDirect.com | Η αίτηση σας για ασφάλιση εντάσσεται σε όρους και προϋποθέσεις και υπάρχει η πιθανότητα να μη γίνει αποδεκτή.

Αυτοκινήτου - Περιουσίας - Υγείας

